Ч. 103. (898). Львів, четвер 9. мая 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3.)

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Нове правительство на Україні.

Ново-утворене правительство на Україні має слідуючий склад:

Головою Ради міністрів і міністром внутрішних діл є Ф. Лизогуб, богатий поміщик з Полтавщини, б. голова полтавської земської управи, по політичному переконаню к-д. Міністром заграничних діл і освіти є М. Василенко, б. товариш міністра освіти в кабінеті Керенського, член українського ґенерального суду, приватний доцент київського університета (теж к-д.). Міністер фінансів А. Ржепецький (к-д.) Поляк, був директором банку. Міністром торговлї і промислу є С. Гутник (к-д.) жид, предсїдатель одеського біржевого комітету. Міністер земельних справ Кіянїцин є предсїдателем полтавської ґубернської земської управи. Міністром для справ проживленя є Ю. Соколовський. Міністром працї Ю. Н. Ваґнер, б. професор київського політехнічного інституту. Мін. народнього здоровля Др. В. Любинський. Міністром комунікації начальник подільських зелїзниць Б. Бутенко, а міністром справедливости проф. М. Чубинський. Тека міністра війни доси не обсаджена; поки-що управляти-ме міністерством начальник ґенерального штабу полк. А. Сливинський (Поляк). Державним секретарем іменований М. Ґіжицький, а контрольором проф. Г. Афанасєв.

Українцї — нове правительство і німецькі власти.

Як видно, члени нового правительства по політичному переконаню к.-ти, по національній фізіономії „тоже малороси". Українські соціялїстичні партії себто с.-федералїсти, с.-демократи, с.-самостійники і с. революціонери не є заступлені в правительстві, а причиною сього не є „побіда кадетів", як розтесло по світї бюро Вольфа, лиш названи члени українських партій відказали ся вступити в кабінет і що-йно Василенкови вдалось утворити правительство з поза меж згаданих чотирьох українських партій. Так отже виглядає „побіда". Тим самим теперішне правительство на Україні є поки-що дуже мало українське... Що правда має воно всї знамена переходовости. Заступник голови Ради міністрів заявив прямо, що теперішний кабінет має переходовий характер і його завданем є скликати Сойм, який покладе головні основи під будову української держави. Видані гетьманом закони і розпорядки мати-муть силу лиш до скликаня сойму.

З Київа знову-ж приходять вісти, що між українськими партіями доконуєть ся кооперація, яка мати-ме вплив на дальший хід подій і на дальше формоване і кристалїзацію правительственної власти на Україні.

Дуже знаменні інформації приносить в тій справі „Кіевская Мысль" з дня 3 мая. Сказано там: „По ініціятиві головного комітету с.-федералїстів відбули ся наради представників всїх українських соціялїстичних партій по поводу положеня створеного останнім переворотом.

Наради рішили звернутись до висших представителїв німецької власти в краю і вказати на ті тяжкі наслїдки, до яких може привести витворене положене, викликавши означену реакцію. У всїх верствах і ґрупах української демократії. Рівночасно ухвалили наради вияснити перед німецькими властями неумісність того, що стало ся, бо українська власть прямувала сама до свого основного переображеня. Се переображене мало відбути ся тим чином, що Центральна Рада була би уступила, відігравши свою ролю як орґан революційний і передала би власть новому правительству, утвореному на основі цїлового принціпа з представників ріжних політичних партій і суспільних ґруп. Те правительство не висїло би в воздусї, а опиралоби ся на новім державнім тїлї, на державній радї, до котрої увійшли би також представники всїх більших соціяльно-політичних і національних ґруп в краю, в тім числї і ті, що не входили в Центральну Раду.

Повідомлена про рішеня нарад соціялїстів, німецька власть висказала згоду обмінятися думками, і вчера (2 мая) відвідали начальника ґен. штабу Айхгорна ґенерала поручника Ґренера делеґація, в склад котрої увійшли Винниченко (соц. дем.) Єфремов (соц. фед.) Салтан (соц. рев.), Андрієвський (соц. самост.) і Лоський (соц. фед.)

Розмова тревала около три години, причім С. Єфремов, подавши до відома приняті нарадами рішеня, вказав на те, що соціялїсти радо приняли би діяльну участь в діловій роботї правительства під умовою згаданого в горі правильного перелитя властий. Враз з тим вказали члени делеґації, що зіґнороване того принціпа може викликати дуже поважні ускладненя в краю так, що Німцї станут перед необхідністю окупації України; а се в високій мірі прикрий вислїд для обох сторін і потребує введеня в Україну не шести, а двайцять шести корпусів війська.

Ґен. Ґренер, не заперечуючи можности такого вислїду на випадок розчарованя і що до нової власти, вказав, покликуючись на цїлий ряд фактів, що із старою властю не було ніякої можности працювати. Між иншим вказав Ґренер на те, що перший приказ ґен. Айхгорна не міг бути несподїванкою для пп. Голубовича і Ковалевського так, як принціп того приказу були обговорені враз з ними, і в самім приказї німецька власть бачила не втручуване у внутрішні дїла України, а противно, дружне співдїлане в здійненю загальних завдань. Ґен. Ґренер додав, що приказ уложено виключно на основі приказів міністерства земельних справ.

Пояснивши дальше, що після доказів, які є під рукою, в военнім міністерстві підготовлявсь заговір проти німецьких властий і що арештоване Доброго мало на цїли стероризувати сторонників Німеччини, ґен. Ґренер заявив, що арештоване представників українського правительства в Центральній Радї переведено без відома висшої команди, яка осуджує форму арештованя.

Привернене Центральної Ради, по словам ґен. Ґренера, безумовно неможливе. Гетьмана признала висша німецька власть і він останеть ся; але се було би великою ошибкою бачити в сїм привернене монархічного принципа. Україна остаєть ся і повинна остати ся самостійною републикою, і гетьманови дано вказівки, що утворене ним правительство повинно стояти цїлковито на почві української державности, зовсїм не орієнтуючись анї в сторону Москви, анї в сторону Польщі. Полїтика нової власти повинна бути лївою і дуже бажана була би в правительстві участь соціялїстів, котрі могли би створити основи конституції в заміну за ті основні закони, які появились в слїд за грамотою гетьмана"!

Січове Стрілецтво зложило оруже.

Повторила ся траґедія Дорошенковців „серденят" з чигиринської гори. Коли стережена німецькими крісами товпа підносила оклики в честь гетьмана, коли за членами правительства Центр. Ради ходили німецькі тайні і явні аґенти — укр. Січове Стрілецтво остало вірне Центр. Радї. Наші галицькі серденята остали на становищи, щоби засвідчити закордонним братам, що можна і треба остати вірним ідеї навіть тоді, коли по другім боцї... подавляюча перевага крісів і скорострілів. Укр. Січове Стрілецтво було залогою Київа, було сторожею Укр. Центр. Ради. Нинї без переборщеня можна сказати, що сила, повага і авторитет Центр. Ради в Київі спирали ся одним крилом на силї, на свідомости та незломній характерности Січового Стрілецтва.

З київських дневників довідуємо ся, що послїдні засїданя Малої Ради відбували ся під охороною Стрільців, котрих опісля переведено в луцькі казарми. Там явилась у них делеґація німецьких офіцирів з домаганем, щоби Стрільцї підчинились під німецьку або гетьманську команду. В тій самій справі переговорював з полк. Коновалцем сам гетьман Скоропадський.

Стрільцї відкинули всї предложеня. Тодї заявили їм німецькі відпоручники, що їх розоружать. — На те Стрілецтво дало достойну відповідь, що розоружити не дасть ся, але само зложить оруже під умовою, що не сміє явитись нї один німецький жовнїр. Німцї додержали слова.

Стрільцї зложили оруже. Діялись зворушуючі події. Об стїни касарнї одбивав ся гомін плачу і здавленого риданя. Один Стрілець станув за скорострілом і не хотїв уступити перед своїм начальством. Вечером прийшли Німцї і застали поломане оруже. Стрільців вже не було...

В звязи з тою подією Головна Рада галицьких, буковинських і угорських Українців видала слїдуючу заяву:

Січові Стрільцї! Головна Рада галицьких [illegible]

репрезентація закордонних Українців на території Української Народньої Републики, ще минувшого року рішила виступити до активної оборони прав здобутих укр. народом у великій революції та дала початок орґанізованю Січ. Стрільців.

Стрільці! Високі ідеали загрівали Вас до боротьби і піддержували Вас в тих страшних хвилях, які Ви переживали в часї большевицької навали. Небезпеку, що тоді грозила Державі, удалось перемогти. Ви дальше стояли на сторожі добра Укр. Нар. Републики. Та прийшла хвиля, коли від Вас зажадано, щоби Ви пішли не тим шляхом, яким Ви чесно і мужно ішли досї. Сього Ви не могли зробити і як зорґанізована і дисциплїнована частина мусїли уступити з поля битви, не заплямивши Стрілецького Прапора!

З болем серця і сльозами в очах Ви зложили оруже, яким мали боронити права Укр. Нар. Републики.

Ви зложили оруже як послїдна уцїлївша частина армії Укр. Нар. Републики. Ви були дійсно демократичним українським військом.

Пращає Вас уся свідома Україна. Серце кождого свідомого громадянина-Українця переповнене горем. Пращайте славні Стрільці! Ви перестали істнувати як військова частина, але починаєте жити як громадяни, що будуть проводити в житє ідеали Стрілецтва — ідеали демократичної Народної Републики, що опиралась би на широких мілїонових масах Українського Народу, якої корінї глибоко вросли в серце кождого свідомого громадянина.

Ви уступаєте перед конечністю і уступаєте, уносячи з собою тепле співчутє українського громадянства, пращані його щирими сльозами.

Славні Стрільці! Ідїть в народ і несїть в житє ваші ідеали, будьте йому вірними помічниками і щирими дорадниками, стараючись не допустити його в сей тяжкий час на небезпечну дорогу, на яку вступивши він може втратити свою Самостійну Державу. — Нехай останеть ся в житю і дальше нашим девізом:

„Не ридай а добувай!“

Київ, 3-го мая 1918.

Головна Рада галицьких, буковинських і угорських Українців.

Програма гетьманського правительства.

Що думає гетьман Скоропадський?

Берлїн. — Кореспондент дневника „Vossische Zig.“ в Київі говорив з гетьманом Скоропадським. Гетьман заявив, що від 2-го мая він є паном ситуації. Послїдну спробу давного правительства боронити будинок Ради здавлено легко і дім обсаджено. Скоропадський помістив ся в домі бувшого російського ґенерал-ґубернаторства в Київі. Гетьман має щойно 44 років, він родив ся в Вісбадені, де його родичі були на лїченю. Він і пізнїйше бував часто в Німеччинї. — Він є гордий зі свого родового імени.

Правительство і я — говорив Скоропадський — хочемо опертись на селянстві. Про знесене права посїданя не може бути бесїди, за те селяни дістануть змогу в дорозї купна присвоїти собі забрану землю. Ми працювати-мемо над скріпленем державної будови і я почуваю себе щасливим, що в тому труді маю повну німецьку підмогу. Також, і в заграничних відносинах хочу прихилитись до Німеччини і спільно з нею працювати. В Німеччинї є в мене чимало другів. Що дотичить Росії, я був би вельми радий, як би думка заведеня порядку з України перенесла ся й до Росії.

Берлїн. — „Berliner Tageblatt“ пише: Нова українська мінїстерія уважає себе мінїстерією праці. Члени правительства зобовязали ся докласти заходів для вдержаня і скріпленя національної самостійности України в тїсній злуцї з осередними державами а з виключенем всяких великоросійських стремлїнь.

Гетьман мав вчера довшу розмову з послом Мумом, на якій розвинув свою програму, підчеркуючи особливо всї програми російських елементів.

Найблизші завданя правительства.

„Кіевская Мысль“ з д. 4 мая пише:

Один з членів нового правительства сказав, що найблизші завданя нового правительства зводять ся передовсїм до того, щоби без кривди для інтересів України доповнити зобовязаня, вложені на Україну заключеними за старого правительства міжнароднїми договорами.

Всї торговельні й инші договори заключені осередними державами зі старим правительством, являють ся обовязуючими для нового кабінету. Та обставина накладає на нову власть серіозне завданє тим більше, що деякі з доповнюючих договорів перейшли на нове правительство в цїлковито покінченім видї.

Як відомо, в многих урядах — особливо зелїзничих — від кількох місяців не плачено жалуваня нї урядникам нї робітникам. Нове правительство рішило докласти всїх зусиль, щоби в найблизшім часї покрити всї довги, що накопичились за старим правительством.

Нове правительство не має наміру переводити які-небудь насильні зміни у відношеню до урядників і служби. Всї, що заявлять готовість працювати під новою властю, остануть на своїх становищах.

Проґрама мінїстра фінансів.

Новий мінїстер фінансів А. К. Ржепецький мав 3 мая с. р. дальшу нараду з висшими урядниками мінїстерства. Проґрама його така: Найголовнїйшим його старанем побільшити число грошевих знаків через стягненє їх з села. В тій цїли треба: відновити і розвивати промисл, установити монополь на цукор, тютюн, сїрники і т. д. („Кіевская Мысль“).

Гетьман Іван Ілич Скоропадський.

(1708—1722).

Коли Іван Мазепа „зрадив ся“ російському цареви, прийшло до вибору нового гетьмана. Кандидатами були Скоропадський, Полуботок, Тамара і Журахівський. Гетьманом став Іван Ілич Скоропадський. Для обмеженя гетьманських прав додав цар Скоропадському двох своїх резидентів. Цар захопив також в свої руки власть іменованя полковників і вибирав на сї уряди переважно чужинців, Молдавян, Сербів, Чорногорців.

Скоропадський був жонатий з дуже гарною Настею Маркович, котра мала великий вплив на гетьмана.

В р. 1716 казав цар вислати Скоропадському 10.000 козаків на роботи над Волгу. В р. 1720 обмежено права ґенерального судії і ґенерального писаря. В тім самім роцї мусїв гетьман вислати 12.000 козаків на роботи над Ладогу. Опісля висилано нераз ще козаків на сї роботи партіями по 20—30 тисяч осіб. В р. 1721 вийшла заборона друкувати в українських друкарнях св. Письмо.

Проти отсих обмежень прав України протестував гетьман Скоропадський двічи у Москві, куди виїздив лично в р. 1718 і 1722. Протести гетьмана оставали однак без успіху. Противно, 16. мая установлено малоросійську колеґію, котрою до решти обмежено права України.

Іван Ілич Скоропадський помер 3 червня 1721 в Глухові, де й поховано його в Гамалїївськім дївочім монастири. По смерти Скоропадського наказним гетьманом України став Павло Полуботок.

В українській державі.

Київ, 3. V. 1918.

До мира з Росією.

Українська мирова делеґація, що виїхала з Київа в ночі на 27. цвітня, заїхала до Ворожби і там задержала ся. Відтам післала вона 28. і 30. цвітня совітови народнїх комісарів в Москві дві іскрові депеші з донесенем про свій приїзд і желанем увійти з совітською делеґацією в безпосередні мирові переговори. До 10. год. вечером дня 30. цвітня не наспіла нїяка відповідь.

— —

Курські часописї доносять, що 27. цвітня совіт народних комісарів дістав із Москви таку депешу: „Завтра (28.) зачинають ся в Курську мирові переговори між правительствами українським і російським. Приготовте поміщеня для засїдань і помешканя. Передайте командантови українсько-німецьких військ про необхідність негайного здержаня военних операцій. — Чічерін.

Після тих самих часописий в склад совітської мирової делеґації входять Раковський, Мануїльський і Авнесов. З делеґацією їдуть фаховцї по военним і морським дїлам та представники камінновугольного і металевого промислу. Місцем засїдань мирової конференції має бути в Курську будинок окружного суду.

На разї між обома делеґаціями не навязано ще безпосередної звязи.

Вісти про події в Київі дійшли до відома укр. делеґації в Ворожбі в понедїлок 29. цвітня. Вісти були неповні, відривочні. Проби делеґатів увійти в переговори з Київом були безуспішні. З київського телеґрафу, який був занятий Німцями, або не давали нїякої відповіди або відповідали ляконічно — „нїчого не звісно“. Очивидно вісти викликали серед делеґації велике занепокоєнє.

В Київі.

В Київі був через вчерашнїй день справжнїй ґазетний голод. Рано по вийшла нїяка часопись. Пізно попол. вийшла „Кіевская Мысль“ і „Послѣдния Новости“, які люди в мить розхопили. Коло кольпортерів збігали ся цїлі товпи. Сегодня вийшло „Відродженє“ сильно здеформоване цензурою (сконфіскованo про зїзд селян, про котрий я вже писав, а який само заявив ся за републиканським устроєм і Ц. Радою) та статя під заг. „Провокація“. Вийшла й „Робітнича Ґазета“. Замітне, що „Відродженє“ зовсїм не помістило „грамоти“ а „Роб. Ґазета“ по російськи. Впрочім більше українських часописий не вийшло. „Боротьбу“ орґан соц.-рев. закрито.

Перед новими перспективами.

„Робітнича Ґазета“ орґан соц.-дем. з дня 3. с. м. пише в статї: „Перед новими перспективами“:

Републицї українській судилось пережить державний переворот.

Ще остаточно не оформились ті форми, в які виллєть ся державний устрій, ще остаточно не сконсолїдувала ся нова влада; проте й тепер можна зазначити основні контури тих подій, які розвертають ся на наших очах.

Найперше не може в даний момент підлягати сумнївам, що стоїмо ми не перед спробою державного перевороту, але перед фактом вже відбувшого ся coup d'etat.

Сили революційної демократії, значно ослаблені після большевицького руху, не виявили досить орґанізаційної і відпорної сили для того, щоб вдержати пануванє в своїх руках, щоб наладить відразу спокій та лад в державі.

Сила контр. революції, земельні власники, з розвитком подій почали виступати все більше орґанізовано, все більше різко і впевнено.

Земельна полїтика соціялїстів революціонерів і більшости Ради Мінїстрів і Централь-

ної Ради штовхнула в обійми великих земельних власників також середню і навіть дрібну земельну власність... Зєднана ґрупа земельних власників стала в різку опозицію Центральній Раді і її Урядови. За порозумінєм з німецькою військовою владою земельні власники перевели свій coup d' etat.

А революційна демократія, у Київі бодай, звідки ми маємо тепер вісти, виявила себе о стільки слабою і дезорґанізованою, що не спромогла ся на жадне ширше реаґоване.

Сталось. Державна влада переходить до рук инших кляс, инших ґруп.

Коли сей уряд буде сконструований так, що запанують в ньому самі великі поміщики, не може бути сумнївів, що до тих перспектив, перед якими стоїмо.

Соціяльна і політична реакція і відновлене обєднаня з Росією, яка при енерґічній допомозі большевиків швидкими кроками йде до абсолютизму — се буде той шлях, який столити меть ся перед нашою країною.

Не виключена в дану хвилю і друга перспектива — орґанізація уряду при значній участи, може й перевазі представників дрібної земельної власности.

Тому „Роб. Ґазета“ звертає увагу укр. буржуазної демократії, що не слід бойкотувати нової власти.

Хто винен?

В тій самій ґазеті пише д. Горбачев в статї „Хто винен?“ слідуюче;

Події останніх днів яскраво вказують, що контр-революція перемогла. Не має жадного сумніву, що останній переворот є контрреволюційним. Центральна Рада впала, на погляд несподівано.

Але тільки кажу на перший погляд. Справді-ж сього можна було сподївати ся вже того часу, коли за допомогою німецьких баґнетів вона повернула ся до Київа.

Хочеть ся уявити собі, що сприяло усьому тому, що спричинило ся і хто винен?

Коли прислухати ся до приватних розмов, то тільки й чутно, що Рада дорадилась. Так. Але чиж справді винна тільки Рада? Безумовно — в діяльности Центральної Ради було богато помилок. Не буду торкати ся сих помилок через те, що за них дуже богато писало ся в пресі українській і неукраїнській, я хочу освітити те, із-за чого власне Центральна Рада не зробила богато того, що треба було зробити?

Центральна Рада як демократичний орґан влади, як виразниця ідеї народоправства, не до смаку була всім контреволюційним ґрупам. Всї сили вони покладали, аби внести в широкі кола людности ворожнечу до Центральної Ради. Тут усе було гаразд. Підпольна й отверта аґітація, захований саботаж і т. і. Але про їх нема чого й казати. Але їм дуже діяльно помагала у сьому ділї й т. зв. неукраїнська демократія.

Скрізь де тільки можна було: на усяких зборах, на вулицях, базарах, за шклянкою чаю в приватних розмовах — скільки бруду було вилито на голови Грушевського, Винниченка, Петлюри, Порша й инших провідників українського руху. Так обидві „кумпанії“ спільно робили своє діло. Неукраїнській демократії, помішаній на ідеї „єдиной, неделімой“ Центральна Рада була не до вподоби як виразниця ідеї державної децентралїзації.

Лишалась українська демократія, яка піддержувала Центральну Раду як виразницю ідеї, яку вона сама утворила й виховала серед загально-російської політичної непогоди, вистраждала за часи царського режіму. Але вона була сама. В її боротьбі за сю ідею одмовила ся підтримати загально-російська демократія, на прапорі якої було написано теж „право усїх націй на самовизначенє“.

Хто-ж винен?

Хиба-ж могла Центральна Рада спокійно працювати на користь українського народу в тій атмосфері, яка була утворена спільними зусилями ворогів України, як таємних заховавших ся під гасла міжнароднього демократизму, так і отвертих контр-революціонерів. Цїлком зрозуміло, що її через те не можна винувати Центральну Раду за те, що вона иноді примушена була прислухувати ся не тільки на ліво, а й на право.

Не можна винувати її й за те, що на свою біду вона примушена була оперти ся на німецькі — далеко не демократичні ґазети.

Мир з Румунією підписаний.

Букарешт, 7-го мая (Кб.) Сьогодня о годині 12 в полудни в замку Котрочені підписано мир між Румунією а осередними державами. — Сим робом на цїлім східнім фронті настав уже стан мира.

Міністер заграничних діл барон Буриан відїхав сьогодня по полудни до Відня.

Умови того договору подамо завтра.

Парлямент відрочений.

В пятницю дня 3 мая відбуло ся парляментарне засїданє провідників клюбів, на якім явив ся і президент міністрів др Зайдлер, який виголосив довшу промову, в котрій вказав на трудности, які стоять перешкодою до скликаня парляменту. Др Зайдлер заповів, що наміром правительства вже давнїйше був правно-політичний перестрій Австрії на засаді національно-автономній. Супроти того, що парлямент до сеї пори нїчого в тім напрямі не зробив, правительство уважає своїм обовязком само дати почин до того діла, тому з огляду на час потрібний до виконаня приготовних праць, парлямент мусить бути відрочений до 18 червня. Точне означенє терміну є доказом, що правительство хоче втягнути парлямент до співділаня в сїй справі і лишає час партіям на передсправи. През. міністрів заповів поділ Чех на національні округи, також що-до південнославянського питаня заявив, що правительство має на метї створити південно славянську державу в межах Австрії з виключенєм тих словінських країв, куди веде дорога до Трієсту.

Проти відложеня парляменту заявились німецькі соціялісти, Поляки і Італїянцї.

Дня 4 мая появив ся дійсно цїсарський розпорядок, яким відрочено парлямент до 18 червня.

НОВИНКИ.

— Замах на проф. Грушевського. Як відомо, в ночи на 30 цвітня, коли проф. Грушевський їхав з родиною, Велико-Володимирською улицею, на нього виконано замах, якого вислїд був такий, що проф. Грушевського лекше ранено в руку, а його жінку сильнїйше в груди. Як виявилось, замах той виконав галицький москвофіл Михайло Гриник з Сянока, який вже перед війною втік в Росію, а в послїднім часї вступив до Січових Стрільців в Київі, де служив в 7-ій сотнї.

— Що дїється з членами старого правительства? На Радї міністрів, яка відбула ся дня 1 мая радили над питанєм, як поводити ся в случаях, коли хто з давних міністрів не схоче уступити добровільно зі свойого становища. Рада міністрів рішила в таких случаях опечатати міністерський кабінет, а міністра, що явить ся в бюрі увязнити.

Слїдуючого дня (2 мая) явив ся в міністерстві просвіти б. міністер В. А. Прокопович і заявив, що він не має наміру передавати комунебудь своїх обовязків і уважає себе на-далї міністром. Військові власти опечатали кабінет міністра просвіти, а до Прокоповича вислали полковника для вияснення, не-вже він дійсно уважає себе далї міністром. Прокоповича не застали дома.

— Проти польської нахабности в Холмщинї. „Pester Lloyd“ доносить з Відня, що на днях перебував там митрополит Шептицький, щоби пожалувати ся на релїґійні трудности, на які в окупованій Австрією части Холмщини стрінув відбуваючий з порученя митрополита інспекційну подорож новий гр.-кат. луцький епископ о. др. Боцян, з боку польських урядів і політиків. Взагалї діяльність українського духовеньства в Холмщинї вяжуть Поляки. Митрополит предложив свою жалобу також папському нунцієви в Монахові, про цїлу справу пішов звіт до папи і тепер ждуть на вмішанє римської курії. Також представники Українців в парляментї мають представити бар. Буриянови положенє в Холмщинї і релїґійні трудности, які там знаходить гр.-кат. духовеньство.

— Добрий знайшов ся! Директор банку А. Добрий, вивезений таємничими людьми з Київа, вже знайшов ся. Його вивезено до Харкова і він вже з Харкова телеґрафував до Київа.

„Відродженє“, котре про се доносить, додає: Причиною увязненя Доброго було те, що він продав за 25 міл. рублїв цукроварню одній заприязненій державі і тим чином зрадив інтереси укр. держави.

За Добрим розщибались Нїмцї і його вивезенєм мотивували всї свої брутальні поступки. Добрий є жидом і був одним із нїмецької передньої сторожі на Землях Української Републики.

— В Київській команді. Ґуберпським командантом Київщини назначений отоман Каракуза, начальником його штабу старшина Інфимовський. Новий комендант оповістив, що всї давнїйші розпорядки видані „ґуберпським командантом Київщини“ та „особливим командантом міста Київа й околиць“ мають на-далї обовязуючу силу. Ґенеральним писарем іменований Полтавець Остряниця.

ОПОВІСТКИ

Четвер, дня 9-го мая 1918.

Нинї: 9-го мая: греко-кат.: Василія свмч. римо-кат.: Вознесенє.

Завтра: 10-го мая: греко-кат.: Симеона мч., римо-кат.: Ізидора.

| Заходом Краєвого Товариства господарського „Сїльський Господар“ у Львові, ул. Зіморовича ч. 20, вийшли слїдуючі нові книжки:

1. Військові причинки і заосмотренє осіб військових ціна 2 К.
2. Практичний порадник для виселенців 1·40 К.
3. Поученє о кредитах на відбудову 50 сот.
3. Як годувати худобу добре а дешево 1 кор. ч. 5.

| Другий Концерт муз. Тов-а ім. М. Лисенка який мав відбути ся в пятницю (10. V. с. р.) відпаде з причини технїчних перешкод. Карти вступу на нинїшний концерт, які єще остали, можна відобрати в канцелярії Тов-а між 9—12 і 3—6 год.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Загальні Збори

Товариства взаїмного кредиту „Поміч“ стов. зар. з обм. порукою в Городку яг. відбудуть ся 20 мая 1918 о год. 10 перед пол. в власнім домі в ринку з таким порядком денним: 1) Відчитанє протоколу з послїдних заг. зборів, 2) Звіт рахунковий і білянс за р. 1917, 3) Вибір 2 членів ради надзираючої, 4) Внесеня і інтерпеляції.

Дирекція. ч. 4

Ґоральні

броварі, крохмальні, сушарні, цегольні, водні, парові і моторові млини, комини дахівки і т. п. поручає по найнизшій ціні

М Альтшток, ч. 2

Львів, Браєрівська ч. 5.

Краєвий адвокат

Др Володимир Бачинський

відновив адвокацьку канцелярію

в Підгайцях.

ОКУЛІСТ

Др Ярослав Грушкевич

буде ординувати в Станиславові від 3—15 мая с. р. в домі п. Хованця (коло почти).

Дентистичне заведенє

Дра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плятині. Пацієнтів з провінції залагоджуєть ся в найкоротшім часі.

ОГОЛОШЕНЯ.

Соліцитатора рутинованого

пошукує канцелярія адв. дра В. Бачинського в Підгайцях. Згодошеня під адресою: Др В. Бачинський — Львів Супінського 19. Оферти не приняті полишать ся без відповіди. 473

Загальні Збори Товариства „Учительська Громада“ відбудуть ся дня 19. мая 1918, в салі кл. І а. акад. ґімназії у Львові о год. 10. перед полуднем з осьтаким дневним порядком: 1) Звіт з діяльности Головного Виділу 2) Звіт касієра, 3) Дискусія над обома звітами, 4) Уділенє абсолюторії, 5) Вибір нового Виділу, 6) Внесеня і дезідерати. — Виділ.

Українка з доброго дому пошукує отсею дорогою товариша житя на державнім становиску в віці від 45—55 літ. Вдівці з дітьми мають першенство! Згодошеня слати під „Розвага“ до адмін. „Укр. Слова“. ч. 3

Урядник державний з образованєм університетським, 30 літ, християнський, заможний шукає товаришки житя, здорової, направду гарної і старанно образованої в віці до літ 22. Посаг, навіть виправа невимагані. Відповіди до 10 мая конче з фотоґрафією неанонімові, які звернеть ся, слати під „Серіозний“ до адміністрації „Українського Слова“. ч. 6

Памятка з Берестя!

фотоґрафічні знимки з підписами делеґатів на мировім договорі в Берестю можна купити в обох українських книгарнях по 3 кор.

Субскрибуйте акції Українського Банку.

„Український Банк“ основуєть ся акційним капіталом трех міліонів корон, розділених на 7.500 акцій, кожда акція по 400 кор.

Головним завданєм „Українського Банку“ є: 1) придбанє селянському населеню землі, лісів і пасовиск дорогою парцеляції більших земельних посілостий і взагалі піднесенє рільничого господарства, та 2) поширенє промислу у всіх його газузях, подвигненє господарско-промислових підприємств та торговлі.

Акції „Українського Банку“ приносять посідачеви дохід у виді дивіденди. Акції є користною і безпечною льокацією капіталу; їх можна продати або дістати на їх застав позичку. Для кредитових товариств і заробково-господарських стоваришень акції є дуже догідним способом льокації резервових фондів.

Посіданє пяти акцій „Українського Банку“ дає посідачеви голос на загальних зборах акціонарів (членів Банку). Акціонарі, що посідають менше ніж пять акцій, можуть лучити ся між собою для установленя спільного повновласника до участи в загальних зборах акціонарів.

Хто хоче стати членом „Українського Банку“, нехай негайно перешле правильно виповнене зголошенє і відповідну квоту, а се по 400 кор. за акцію, а кромі того на безпосередну належитість по 4 кор. і на кошти конфекції по 4 кор., разом проте за кожду акцію по 408 корон на адресу: Товариство взаїмного кредиту „Дністер“ у Львові, ул. Руська ч. 20. вкладкова книжка ч. 11.200.

Повний проспект, зголошенє і почтові складинки висилають ся на жаданє

Комітет основателів „Українського Банку“. ч. 1

ВИДАВНИЧЕ ТОВАРИСТВО

„УКРАЇНСЬКА КНИЖКА“.

І. серія: „Нашим найменчим“ (1—10). (Ілюстроване видавництво для дітий). Редактор: Антін Крушельницький. Ілюструє: Анна Кульчицька.

1. Дурень і його жінка жаба-панна, народня казка 14 ілюстр. — 50 с.
2. Богатий Марко, народня леґенда, 14. ілюстр. — 50 с.
3. Лисиця і вівця, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.
4. Котик і півник, народня байка, 14 ілюстр — 50 с.
5. Два брати — грішник — китайські нар. казки, 14 ілюстр. — 50 с.
6. Цар Лев, народня байка, 30 ілюстрацій — 1 К.
7. Півінь, китайська народня казка, 14 ілюстр. — 50 с.
8. Господар і вуж, народня байка, 14 ілюстр — 50 с.
9. Пімста звірів, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.
10. Сорока і когут, народня байка, 14 ілюстр. — 50 с.

Замовленя приймають:

1) „Союзний Базар“, Львів, Руська ч. 20 (при більших замовленях 15 процент опусту).

2) „Книгарня Тов-а ім. Шевченка, Львів, Ринок 10. 1—10

КОРЕКТОРА

прийме сейчас „Укр. Слово“.

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

ПОЗІР! ВАЖНЕ!

Хто хоче без учителя навчити ся по німецьки, нехай замовить собі сейчас українсько-німецький

— САМОУЧОК —

(зі словарцем)

укладу О. СОЛТИСА (4-те побільшене виданє). Ціна К 3. з почтовою оплатою К 3·50.— Висилка лише за готівку. Замовленя і гроші прошу присилати на адресу: А. Окпиш. Львів ул. Кадецька ч. 4.

УВАГА: Сей Самоучок уложений після випробованого вже способу научаня! Важне і для учителів уділяючих початків німецької мови як також учеників і приготовляючих ся до вступних іспитів

НОВА КНИЖКА:

„Техніка у світовій війні“

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутніх та морських. Написав Юрій Левицький

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про динаміт, екразит, пушки, гавбиці, моздіри, кріси, панцирні потяги, кораблі, кружляки, дріднови, підводний човен, бездротний телеграф, турбіни, мотори, торпеди.

Ціна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на поручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед прислану: Канцелярія Тов. „Просвіта“ Львів, Ринок ч. 10.

Краски для фарбованя одежі і матерій

звісної, найліпшої марки

„Текля“ (Tekla)

ві всіх красках; для відпродавців по К 30·— за 100 пачок franco за позліплатою, — при більшім відборі відповідний рабат. Замовленя на адресу заступника фірми:

С. Л. Шнайдер. Львів, Стрілецька пл. 2.

S. L. Schneider Lemberg Strzelecki platz 2.

493 9—10

2К Видавництво „Артистично Літературні Новини“ 2К

НОВЕЛЇ ЕДГАРА ПО

переклад з анґлійської мови **І. Петрушевича.**

МОЇ ЛИСТИ

Поезії **Василя Щурата.** ЦІНА ПО 2 Кор.

2К **Замовляти в книгарні ім. Шевченка у Львові.** 2К

523 12

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:	В краю і державі:	За границею:
На рік . . . . . 44·— К.	56·— К.	На Україні . . . . . 56 карб.
„ півроку . . 22·— „	28·— „	В Німечині . . . . . 56 мар.
„ чвертьроку 12·— „	15·— „	В инших державах . 84 фр.
„ місяць . . 4·— „	5·— „	

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 сг. в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К.; в редакційній части перед Слова 'тов- стим друком подвійно. Постійні ого-

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA K.U.L.